

ע"פ 489/18 - פלוני נגד מדינת ישראל, פלוני

בבית המשפט העליון

ע"פ 489/18

לפני: כבוד השופט ד' מינץ

המבקש: פלוני

נ ג ד

המשיבים: 1. מדינת ישראל
2. פלוני
3. פלוני

בקשה לעיכוב ביצוע גזר דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כב' הנשיאה ר' יפה-כ"ץ, כב' סגן הנשיאה י' צלקובניק, כב' השופטת ג' שלו), מיום 18.12.2017, בתפ"ח 46046-04-16

בשם המבקש: עו"ד חן בן-חיים
בשם המשיבה 1: עו"ד אפרת גולדשטיין

החלטה

לפני בקשה לעיכוב ביצוע רכיב הפיצויים שנפסקו בפסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כב' הנשיאה א' יפה-כ"ץ, ס' הנשיאה י' צלקובניק והשופט ג' שלו) מיום 18.12.2018 בתפ"ח 4046-04-16.

1. המבקש הודה בעובדות כתב האישום במסגרת הסדר טיעון והורשע בביצוע עבירות מין במשפחה של מעשה סדום ומעשים מגונים בבתו שהחלו בהיותה בת 8. במסגרת הסדר הטיעון סוכם שהמשיבה תעתור בכל הנוגע לעונש

עמוד 1

מאסר בפועל להשית על המבקש 9 שנות מאסר, ואילו המבקש יהא חופשי בטיעוניו. בסופו של דבר, ביום 18.12.2017 השית בית המשפט על המבקש מאסר בפועל של 9 שנים, מאסר על תנאי למשך 12 חודשים וחייב אותו לפצות את המתלוננת בסך של 100,000 ש"ח אשר ישולם בתוך 30 יום מיום מתן גזר הדין.

2. בבקשתו עותר המבקש לעכב את ביצוע תשלום הפיצויים למתלוננת בלבד. לטענתו, סכום הפיצויים שבו הוא חויב גבוה פי כמה מסכום הפיצויים המוטלים בדרך כלל על ידי בתי המשפט בנסיבות דומות. לשיטתו, היה מקום להשית עליו פיצויים בסכום הנע בין 10,000 ש"ח ל-60,000 ש"ח. כמו כן, המבקש דל אמצעים ואין ביכולו לעמוד בסכום הפיצויים שהושת עליו ודבר זה עלול להיזקק לחובתו בדיון שיתקיים בערעורו.

3. המשיבה התנגדה לבקשה בהצביעה על ההלכה לפיה אין מקום לעכב גזר דין בכלל ותשלום פיצויים בפרט. בנוסף, לטענתה היה על המבקש לפנות למרכז לגביית קנסות להסדרת התשלום.

4. דין הבקשה להידחות. הלכה היא כי השיקולים הצריכים לעניין עיכוב ביצוע רכיב הפיצוי הכספי בהליך פלילי, הם אלה הנוהגים באשר לעיכוב ביצועו של פסק דין כספי בהליך האזרחי. בתוך כך, בית המשפט ייעתר לבקשה רק במקרים שבהם שוכנע כי טובים הם סיכויי הערעור וכי מאזן הנוחות נוטה לטובת המבקש, באופן שדחיית בקשתו תגרום לו לנזק בלתי הפיך (ע"פ 6689/17 פלוני נ' מדינת ישראל (4.9.2017); ע"פ 895/13 פלוני נ' מדינת ישראל (4.3.2013); ע"פ 2638/10 פלוני נ' מדינת ישראל (21.6.2010); ע"פ 10221/06 ג'ורן נ' מדינת ישראל (11.6.2007); ע"פ 9623/07 ברקאי נ' מדינת ישראל (10.1.2008). גם נקבע כי אין במצב כלכלי גרידא כדי להצדיק עיכוב ביצוע חיוב כספי (ע"פ 2589/05 מקייבסקי נ' מדינת ישראל (15.11.2005); ע"פ 5957/13 שוריק נ' מדינת ישראל (11.9.2013)).

5. כמפורט בכתב האישום, בהיות בתו של המבקש כבת 8 בלבד ובמספר רב של הזדמנויות בשעת לילה בעת שאשתו של המבקש ישנה בחדר השינה הסמוך, הוא נהג להיכנס לחדר הילדים ולמיטתה של בתו. או אז, היה מוריד את תחתוניו ומכנסי תחתוניה של בתו, נצמד אליה ומתחכך בגופה לשם גירוי וסיפוק מיני. הבת הקטינה אשר חשה במעשיו חששה ועצמה את עיניה ועשתה עצמה ישנה. באחד המקרים אף החדיר את איבר מינו לפי טבעתה של בתו.

6. בתסקיר נפגעת העבירה נכתב כי בתו של המבקש אשר הייתה ילדה שמחה, הפכה לילדה עצובה, מכונסת בעצמה החווה התפרצויות זעם וכאב. היא מצויה בחרדה מתמדת, מתקשה לישון ומרוחקת מסביבתה. נקל גם לשער את הנזק שגרם המשיב לשאר בני משפחתו. בנסיבות המתוארות, אינני משוכנע כלל שסכום הפיצויים אשר הושת על המבקש גבוה וכי הנזק שייגרם לו מצדיק את התערבות בית משפט זה.

7. מעבר לכך, צודקת המשיבה כי אם המבקש נתקל בקשיים בתשלום הפיצויים עליו לפנות למרכז לגביית קנסות לפי סעיף 5ב(א) לחוק המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות, התשנ"ה-1995, בבקשה לפריסת או דחיית התשלומים בשל נסיבות אישיות מיוחדות (וראו: ע"פ 4200/13 פלוני נ' מדינת ישראל (21.8.2013)).

הבקשה נדחית אפוא.

ניתנה היום, י"ב בשבט התשע"ח (28.1.2018).

ש ו פ ט
